

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år \$1.50—Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien \$2.00
Ett halvt år till do. \$1.00
adress: EMANUEL ÖRLEN, Märgret,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by
EMANUEL ÖRLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 69.—Årg. 6.

WINNIPEG, MAN. 9 DECEMBER 1892.

No. 8.—LÖSN. 5 CTS.

"LIK TIO JUNGFRUR"

Beständigt tidens klocka slår,
Och är flyr undan efter år.
Likt strömmen tiden rinner,
Försvinner, försvinner.

Om lifvets onda gerning blott
Med tiden ginge, vore godt:
Men nej, den kan ej glömmas
Att dömas, att dömas.

När Herren kommer hit på skyn
Att hemta sina — hvilken syn!
Då blottas allt i gruset
Af ljuset, af ljuset.

Och många skola, hvilka här
Ha kallats trogna, finna der
Att olja, när de vakna,
De sakna, de sakna.

Hur hemskt att sjelf sig narra så
Och miste om den, sällhet gå,
Som aldrig mera vinnes,
Men finnes, men finnes!

Ty innanför den slutna dörr
En bröllopsång så skön man hör,
En sång som fröjd förklarar
Och varar, och varar.

Hur väl det vore, om ock du,
Som olja saknar, köpte nu
Af Herren, Förinnan dagen
Är slagen, är slagen.

Ty sedan ingen ändring gifs,
Och stängd från glädjen ingen trifs
Nu Jesus på dig väntar
Och trängtar, och trängtar.

"ICKE KOMMA IN"

"De skola icke komma
in i min hvila."
Ebr. 3:11.

Det är Gud sjelf, som uttalar
denna allvarliga försäkran och ho-
telse mot sitt eget folk Israel, just
då det var på väg att utfärfä löftet.
Det hade redan hunnit till Kana-
ans södra gräns, och Mose hade
sändt 12 män, som skulle bese lan-
det och återvända med säkra un-
derrättelser innan hären bröte upp
från öken Paran. Efter 40 dagar
kommo de tillbaka, förtalade lan-
det och försäkrade Guds folk vid
beskrifningen af landets bebyggelse.
Med ens vart deras hjerta vänt
ifrån alla Guds löften och tillsägel-
ser. De hade nu glömt sina träng-
smål i Egypten, glömt sin underbara
räddning och ledning, glömt sina
högtidliga löften till Hjärtans
Herre; kortligen: De hade glömt
sin höga ställning som Guds egen-
doms folk och tviflade på Guds
förmåga att föra dem till ro. Och
nu kunde han det icke heller. De-
ras otro hindrade honom att utföra
sin stora älsklingsplan med dem.
Han svor, att de icke skulle kom-
ma in i hans hvila. De kommo ic-
ke heller. Utaf 600,000 vapenför-
män, inkommo endast 2, Josua och
Kaleb.

Hvilken tung och besvärlig van-
dring förestod icke nu de otrogna
Israeliterna? De vända tillbaka
från löfets land, irra omkring i
den ena öken efter den andra i
nära fyratio års tid, knota här och
straffas der. O, huru förfärlig är
icke otro! Den ena gräven upp-
kastades efter den andra, till dess
öknens sand gömde hela den kraf-

tiga skaran, som en gång lemnade
Egypten och gick i spetsen för kvin-
nor och barn. De kommo icke in
i Guds hvila. Och hvarför? Hade
de icke hört Guds vilja eller sett
hans handlingar? Jo visserligen;
men ordet, som de hörd, satte de
icke tro till. De voro ohörnsamma
och "vi se," heter det i Ebr. 3:14,
"att de icke kunde inkomma för-
otros skull." Arma folk! Så nära
gränsen till löfets land och ända
då icke komma in! Så nära hem-
ma och ändå irra ute till sin död!
I sanning ett olyckligt folk.

Om nu detta sorgliga rön endast
stode som ett enstaka exempel i
historien, så hörde ju det hela till
den förlutna tiden, och vi skulle
icke ha så mycket att säga härom.
Men nu kommer Aposteln och si-
ger (v. 12): "S-n till, mina bröder,
att icke tilläfventyrs hos någon
bland eder finnes en ond otroskjer-
ta, så att han affaller från den le-
vande Guden." Och i följande
kapitels 11 vers förmanar han:
"Så vinnlagg oss nu att inkom-
ma i den hvila, på det att ingen
må förfalla till samma exempel af
otro." Att här talas om och bju-
des på en skönare hvila, än den Jo-
sua förde Israel till, är lätt att för-
stå, lika så att det är möjligt att nå
den; men vi se äfven, att pilgrim-
erna äro utsatta för samma faror
nu som då. Herren Gud vill så gerna
gifva sina barn en behöflig hvila, en
efterlängtd ro. Han känner så
väl deras betryck och förstär deras
suckan efter något bättre, något
varaktigare och skönare, än hvad
denna jordea har att bjuda dem.
Han har derfor ock nedlagt hjälp
hos en Hjelte, en Hjelte högre
och mäktigare än sjelfva Mose.

Mose var endast en tjänare, men
denne är Son i Guds hus. Det är
denne Son, som nu kallar de him-
melska Sionsvandrarna under sin
fana, när han säger: "Kommen till
mig i alla, som arbeten och ären be-
tungade, och jag skall gifva eder
ro." (Matth. 11:28, 29.) Det är in-
gen annan än han, som kan gifva oss
varaktig hvila. Först när vi kom-
ma, under hans ledning, erfara vi
denna salig ro i själen, som vi bruk-
ka kalla frid; och ju mera helt vi
låta oss leda af hans ande, desto
mera förnimmes denna hvila, som
icke allenast kännetecknar lifsföre-
ningen med Herren, utan som ock
föder mod och tillförsigt.

Tillförsigt är motsatsen till otro.
Otron stänger, men tron öppnar in-
gången till Kanaan. Ju mera godt
man tror Gud om, desto lättare är
det för honom att hjälpa oss. Och
när man väntar hjälp, der ingen ut-
väg synes, så kallar Gud tron stor.
Och hvarför skulle vi icke kunna
tro vår himmelske fader om godt,
då vi tro hvarandra, ja tro i bland
lögnaktiga menniskor? När har
Gud gjort något, som förtjenar vårt
misstroende? När har han lofvat
något, som han icke kan eller äm-
nar hålla? Eller är det kanske
bara för att skrämna oss, som han
förklarar: "De skola icke inkom-
ma i min hvila." Visserligen icke.
Måhända mer än en af oss skall

förskräckt nog erfara, att dörran
är stängd, när vi vilja in. Det är
mången, som börjat i anden, men
lycktat i köttet, mången som lemnat
Sodom, men aldrig hunnit till
Zoar. Ja, det är mer än en, som
satt sin hand till plögen, men sett
sig tillbaka och derigenom blifvit
obsväm till Guds rike. Allt för-
många sorgliga minnesmärken på
andeligen skeppsbrutna finnes i den
närliggande tidsåldern, och önskligt
vore, om Apostlens förmaning, att
"se till, att icke tilläfventyrs hos
någon bland oss må finnes ett ond
otroskjerter, så att han affaller från
den levande Guden," ännu mera
behjertades. Har du såsom fordom
Israel knutat öfver din ställning eller
din ledning, bed Gud om förlåtelse,
det är det enda, som kan hjälpa
dig. Har du gått tillbaka ifrån
din frälsare, kom igen, och hah
skall, åter upptaga dig. Han har
sagt: "Den till mig kommer, honom
kastar jag sannerligen icke ut."
Men kom nu, innan du ser din graf,
och skulle du se den, så kom, innan
du stiger med der i.

Du vågar icke, säger du. Det är
just det du skall. "Låtom oss med
frimodighet framgå till nådens
tron, att vi må få barmhertighet
och finna nåd till hjälp i rätt tid"
(4:16). Huru skall du våga att dö
en gång, om du icke vågar att nu
komma till Jesus? Att du har syn-
dat, är illa, men värre är, att du för-
aktar det enda medel, Gud gifvit
till din räddning. Att du är för-
ringa till att upptagas till ära, torde
vara sant, från din sida sett; men
låt det då också vara förringa för
dig att kasta bort en sådan frimodig-
het. Byt den heller aldrig bort,
om du har den, ty du får aldrig nå-
got bättre i stället. Otro på Gud
verkar rädsla-se på I själterna—
men tro verkar frimodighet och
kraft. Det är förskräcktligt, då man
läser i Uppb. 21:8 förteckningen på
dem, som skola stå utanför det
himmelska Jerusalem, att i främsta
ledet få se de rädda. Må Gud få
hjälpa oss, så att det aldrig om
oss kommer att heta: "De kommo
icke in!"

EN AF DE MINSTA, SOM TRO PÅ MIG.

En af mina vänner, (så berättar
en prest man) som offrade sin tid
och sina krafter på att lindra fattig-
gas och betrycktas nöd, kom en dag
för icke länge sedan till en usel
vindskupa och knackade på. "Kom
in!" ropade en svag röst innanför.
Han följde uppmaningen och
vareblef snart vid halfdunklet en
tioårig liten gosse, liggande borta i
en vrå, blek mer med ett älskligt
uttryck af frid i sitt anlete. "Hvad
gör du der?" frågade han barnet.
"Tyst, tyst, jag gömmer mig!" —
"Hvarför gömmer du dig?" — Gos-
sen svarade med att framvisa sina
magra armar, hvilka voro fulla af
sår och blånader. "Hvem har slagit
dig?" — "Min far; han var
drucken och slog mig, för det jag
icke ville stjäla." — "Har du någon-
sin stult?" — "Ja, herre, många,

många gånger. Men sedan jag be-
grynt gått i söndagsskolan och fick
höra om Herren Jesus, vill jag al-
drig mera stjäla." "Stackars barn,"
sade min vän, "här har du en kro-
na så länge, och skall jag tänka öf-
ver, hvad jag kan göra för dig."

Gossen såg på det blanka silfver-
myntet, vände derpå sin blick mot
den främmande och sade: "Tack,
gode herre! Ny är mycket god
emot mig, kanske får jag sjunga en
sång för eder?" Min vän blef helt
förundrad öfver, att den käre gos-
sen i det kalla, mörka rummet,
utan mat, misshandlad och full af
sår, hade lust att sjunga. — Gossen
sjöng:

O, min Jesu, hvilken lycka,
Du älskar mig!
Låt då aldrig något rycka
Mig bort från dig! o. s. v.

Tidigt följande morgon stannade
åter min vän vid den låga dörran.
Han knackade på, men ingen sva-
rade. Han trädde in. Den blanka
silfverkronan låg på bordet. Strax
intill bordet låg den lille gossen —
död. Den käre Fadern i himmelen
hade under natten sändt sina englar
att hemta upp den lille gossens an-
del till sig. Nu slapp han misshand-
ling, för det han icke ville stjäla.

CANADA NYHETER.

OTTAWA.—7. dec. Premier Mini-
ster, Sir John Thompson, har nu
fullbordat sitt svåra arbete och bil-
dat nytt kabinet. Ministrarna
togo i dag sin emhetsed. Ministe-
ren har nu följande sammansätt-
ning:
Premier- och Justitie Minister,
Sir John Thompson.
Handels Minister, McKenzie-
Bowell.
General Postmästare, Sir Adol-
phe Carou.
Stats Sekreterare John Co-
stigan.

Finans Minister, George E.
Foster.
Fiskeri och Marin Minister, Chas
H. Tupper.
Kanal- och jernvägs Minister,
John G. Haggart.
Minister för Allmänna Arbeten,
J. A. Onimmet.
Krigs Minister, J. C. Patterson.
Inrikes Minister, T. M. Daly.
Åkerbruks Minister, A. R. An-
gers.

Konselj President, W. B. Ives.
Utan portfölj, Frank Smith och
John Carling.

Solicitor General för Canada, J.
J. Curran.
Tull Direktör, N. Clarke Wal-
lace.

Direktör för inländska skatter,
J. F. Wood.

Handels Minister, MacKenzie-
Bowell, kommer att blifva rege-
ringens ledare i Senaten.

F. d. Ministern Chaplean har
tagit emhetsed som Guvernör i pro-
vinsen Quebec.

F. d. Åkerbruks Ministern, John
Carling, lär vara missnöjd med sin
degradering och yrkar nu på att
blifva utnämnd till Guvernör då J.
C. Schultz afgår. Manitobas be-

folkning känner sig ej vidare smick-
rad öfver att få honom till Guver-
nör, utan önskar hellre Rigsdags-
mannen för Norra och Nord Östra
Manitoba, A. W. Ross. Premier
Ministern Thompson lär sjelf vara
för att Ross skall få utnämningen.

CLANWILLIAM, Man. — Nomi-
nationen till kommunalråd är öfver-
stökad, men resultatet är ännu ej
kändt för Redaktionen. Huruvida
kolonien Scandinavia, som utgör 1/3
af Clanwilliam Municipality, ännu
har förmått sig att invälja någon
enda Skandinav i Kommunalarbetet,
skall bli roligt höra. Det vore
nu ingen gång för tidigt.

MATTAWA, Ont. — Det berättas
med tillförlitlighet, att Canada Pa-
cific inköpt Temiscamingere Jern-
vägen och att de nästa sommar äm-
na förbinda den samma med en
bandel till Mattawa samt på så
sätt kontrollera hela timmer trä-
ken ut med Ottawa floden.

QUEBEC.—Provinsen Quebec Pre-
mier Minister, De Boucherville,
hade hotat afgå, om Chaplean blef
utnämnd till Guvernör i Quebec.
Den senare har nu blifvit det
Återstår nu att se Premier Mini-
stern sätter sin hotelse i verk-
ställighet.

REGINA, Assa. — 8 dec. Parlamen-
tet för Nord Westra Territorierna
öppnades här i dag af Guvernör
Royal. Till talman valdes enhäl-
ligt J. H. Ross. Till vice talman
utsågs Wm. Sutherland. Cayley
Ministern har inlemnad sin af-
skedsansökan.

Det väntas, att F. W. G. Haul-
tain, Riksdagsman för Macleod
valdistrikt, blir kallad att bilda
nytt kabinet.

Tidningen "Regina Leader" har
ett godt ord att säga om White-
woods Riksdagsman D. C. Camp-
bell. Den säger att Herr Campbell
icke blott har fullkomligt satt sig
in i sina valmans åsikter och för-
hållanden samt väl känner deras
önsknings, utan ock på allt sätt
söker på ett praktiskt sätt förbättra
sin valkrets och icke som mången
Riksdagsman endast lysa och låtsas
göra någonting, men ingenting göra.

WINNIPEG. — Isländarne i Win-
nipeg äro i färd med att bygga en
Unitarian kyrka, som i dagarne lär
blifva färdig. Hittills hafva de
fasthållit vid den Lutherska kyr-
kan, men nu få de ock en Unitari-
sk kyrka förutom Presbyteriansk,
som de nu haft i flere år.

Ett nytt rådhus ämnar regerin-
gen bygga nästa år i Winnipeg till
ett pris af omkring \$70,000.

Till Sverige, Norge, Danmark
och Finland kostar tidningen för
år endast \$2.00, postporto inbe-
räknadt.